

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 21. júna 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. G.**, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. T. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. mája 2010, sp. zn. 5 To 14/10, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **J. G.** **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 8. februára 2010, sp. zn. 6 T 145/2009, bol obvinený **J. G.** uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 14. júna 2009 v čase okolo 18.30 hod. po spoločnej predchádzajúcej dohode aj s už odsúdeným **Š. H.** neoprávnene vošli na dvor rodinného domu na ul. **S.** v obci **Š.**, okres **P.** tak, že obžalovaný **J. G.** dával pozor vonku pred domom, obžalovaný **F. H.** a už odsúdený **Š. H.** pristúpili k vchodovým dverám domu, ktoré boli zatvorené, avšak neuzamknuté, následne vnikli do domu, kde z miestnosti kuchyne odcudzili finančnú hotovosť v sume 120 eur, pánske náramkové hodinky zn. **F.** v hodnote 5,30 eur a mobilný telefón zn. **N.** v hodnote 28 eur, čím pre **P. C.** spôsobili škodu v sume 153,30 eur.

Za to mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2,4, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením z Prešove z 18. mája 2010, sp. zn. 5 To 14/10, odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Obvinený J. G. písomným podaním z 26. októbra 2010 (doručeným súdu prvého stupňa 19. januára 2011), podal prostredníctvom obhajcu JUDr. T. B. (v zmysle doloženého plnomocenstva – č. l. 357) proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por. a domáhal sa zrušenia uznesenia krajského súdu ako aj rozsudku okresného súdu.

Naplnenie týchto dovolacích dôvodov videl v tom, že prvostupňový rozsudok a jeho právna kvalifikácia nemá oporu v dôkazoch, ktoré súd vykonal, nakoľko sa nepodarilo preukázať, že by zo strany obvineného došlo k neoprávnenému vniknutiu do obydľia iného.

Argumentoval tým, že odvolací súd nebral do úvahy porušenie základných zásad trestného konania prvostupňovým súdom a dôkazy vyhodnotil jednostranne v neprospech obvineného.

V ďalšej časti dovolacích námietok spochybnil zistený skutkový stav, nakoľko podľa jeho názoru sa podarilo preukázať len to, že kritického dňa sa nachádzal v obci Šuňava. To, že by bol vnikol do obydľia iného, resp. mal by o vniknutí vedomosť sa preukázať nepodarilo.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Poprad. Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení zo 7. marca 2011 uviedol, že skutkový stav v predmetnej veci bol súdmi spoľahlivo zistený, s napadnutými rozhodnutiami prvostupňového i odvolacieho súdu sa stotožňuje a nakoľko

nie sú dané žiadne dovolacie dôvody v zmysle § 371 Tr. por. navrhol dovolanie obvineného odmietnuť.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolaateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por. v posudzovanom prípade zjavne naplnené neboli a preto je dovolanie potrebné odmietnuť podľa 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/),
- odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody (písm. j/).

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd z obsahu dovolania zistil, že obvineným uplatnené dovolacie námietky vecne zodpovedajú iba dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko v nich namietal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Z obsahu dovolacích námietok

však nevyplýva, akým spôsobom malo prísť k naplneniu dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. j/ Tr. por.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takého uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolací súd navyše dodáva, že uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. v posudzovanej veci je zjavne nesprávne, nakoľko krajský súd odvolanie obvineného nezamietol podľa 316 ods. 1 Tr. por. z dôvodu, že by bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je možné namietat' vo vzťahu k zistenému skutku, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu. Konceptia dovolania v trestnom práve, osobitne úprava dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“, vylučuje možnosť uplatňovania námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov.

Dovolateľom uvedené námietky založené na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku nesprávneho hodnotenia dôkazov sú teda mimo deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu, a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

Dovolaací súd sa zaoberal dovolacou námietkou obvineného spočívajúcou v tom, že zistený skutok nevykazuje znaky prečinu porušovania domovej slobody. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdmi prvého a druhého stupňa zistil, že právne posúdenie skutku obvineného bolo správne a v súlade so zákonom.

Skutkové zistenia vychádzajúce z dokazovania vykonaného okresným súdom, podľa ktorých obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa poskytli spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Aj podľa názoru dovolacieho súdu obvinený nepochybne svojim konaním naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa odseku 2 písm. c/ ustanovenia § 194 Tr. zák., keď s dvoma ďalšími osobami neoprávnene vnikol do obydlia poškodeného P. C., spôsobom opísaným svedkom J. S. a hoci priamo do rodinného domu poškodeného vstúpil iba odsúdený Š. H., je podľa § 20 Tr. zák. za takéto konanie trestne zodpovedný aj obvinený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že objektom trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. je domová sloboda zaručená Ústavou Slovenskej republiky v článku 21, v zmysle ktorého je obydlie nedotknuteľné a nie je doň dovolené vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

Podľa § 122 ods. 5 Tr. zák. trestný čin je spáchaný v obydlí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté.

Pojem „dom iného“ teda zahŕňa nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, ako sú pivnica, povala, uzavretý

dvor a príľahlá oplotená záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tu nachádzajú, ako aj ohradené príľahlé hospodárske priestory a budovy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. g/, i/, j/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jednomyseľne prijatým uznesením dovolanie obvineného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. júna 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková